

ninger, mistolkninger. Jeg ved ikke, om det er med vilje, eller om det er sådan, fordi man kun har læst lovteksten og ikke bemærkningerne, eller måske fordi man kun har holdt sig til aviserne. Jeg skal ikke kunne sige det. Jeg går ud fra, at en række af de spørgsmål, der er stillet i dag, også giver anledning til spørgsmål fra en række af Folketingets medlemmer; der får vi mulighed for at afvise og præcisere og korrigere det, der er blevet bemærket.

Jeg synes, det er vigtigt – og det har jeg ikke hørt en forholder sig til fra dem, der havde de mange spørgsmål, de flere Venstreordførere – hvad konsekvensen ville være, hvis man ikke præciserede bestemmelsen. Man læner sig tilbage og lader andre om at sørge for, at loven overholdes. Som der står her ude i Vandrehallen: Lov er lov, og lov skal holdes. Det er der nogle andre, der skal sørge for efter Venstres mening.

Fru Pernille Sams og hr. Frank Aaen var meget inde på, hvad det faktisk var for en udvikling, vi ville sætte i gang, hvis vi sagde: Jamen nu lader vi bare tiden gå, nu må det prøves af ved domstolene. Meget store forretninger åbner på et tidspunkt, hvor man ikke hidtil havde formodet, de kunne holde åbent. Det havde de jo ikke drømt om selv, at de kunne, så ville de jo have holdt åbent. Disse forretninger har tillagt en landsretsdom en efter min mening meget vidtgående fortolkning, og de bestemmer fuldstændig selv og konstaterer dermed, at de i hvert fald har noget, der minder om et års eller halvandet års respit til at få hentet omsætning ind fra andre.

Det vil der naturligvis være andre, der også gør. Vi har set meldinger om, at der er adskillige flere forretninger, som vil synes, at så bliver de også nødt til holde åbent, selv om de måske også er stærkt i tvivl om, om det i virkeligheden er medholdeligt.

Det er den form for retsikkerhed, jeg synes at Folketinget har en forpligtelse til at forholde sig til. Regeringen vil i hvert fald gerne gøre sit til, at Folketinget kommer til at forholde sig til den, og det er det, forslaget i dag handler om.

Der vil være nogle uacceptable konsekvenser. Det vil være uacceptabelt for en lang, lang, lang række forretninger, som i det daglige gør sig ikke meget umage, men gør det som en selvfølge til at holde sig pænt og ordentligt inden for lovgivningens grænser. De ville være presset, og de ville være presset i en situation, som man ikke kan være bekendt at presse dem ud i.

Til hr. Frank Aaen, som bemærker, at det er noget af A.P. Møller-koncernen, den ene forretning, der holder åbent, og som giver en beskrivelse af, hvordan man fra A.P. Møllers side har varetaget sine interesser i politiske sammenhænge, vil jeg gerne understrege, for at der ikke skal stå sådan en eller anden tvivl om det her, at der ikke har været nogen henvendelse, der har forsøgt overhovedet på nogen måde at påvirke det lovforslag, der er udformet nu, fra hverken A.P. Møller-koncernen eller fra Dansk Supermarked eller fra Føtex.

Jeg har faktisk det indtryk, at man også dér anerkender, at det er Folketinget, der træffer beslutninger om, hvad der skal være lov, og at de faktisk anerkender, at hvis der er tvivl, måske fordi loven ikke er klar nok og på den baggrund har givet anledning til en dom, som måske også videre kan fortolkes, ja, så synes man fra Dansk Supermarkeds side – det er mit indtryk – at så er det såmænd meget fornuftigt, at Folketinget gør sit arbejde. Imens vil Dansk Supermarked varetage sine forretningsmæssige interesser.

Sådan synes jeg egentlig, at tingene er meget fint fordelt. Vi varetager de lovgivningsmæssige interesser og retssikkerheden, og så varetager Dansk Supermarked sine forretningsmæssige interesser.

Jeg lyttede i øvrigt – det var måske, fordi jeg var meget nøjeregnende med at lytte efter de præcise ord, men da vi jo ved, at det betyder noget, dette med om man vil medvirke til eller ikke medvirke til eller ikke rigtig har noget særligt imod, da vi ved, at det betyder noget for, hvad det er for en knap, man vælger at trykke på, så lyttede jeg meget til, hvad Venstres ordfører sagde om dagens to forslag.

Om beslutningsforslag nr. B 24 sagde hr. Svend Erik Hovmand, så vidt jeg husker: »Det har vi ikke noget særligt imod.« Det må man jo sige er en lysende, krystalklar melding. Betyder det, at man vil stemme for Dansk Folkepartis forslag – sådan mente Dansk Folkeparti i hvert fald, det kunne forstås – eller betyder det, at det håber man sandelig ikke kommer til afstemning, fordi så er det jo så let ikke at bekende kulør? Eller betyder det, at man vil, som det er Venstres næsten tillærte holdning på det her område, undlade at stemme? Er det det, man vil?

Jeg kan forstå, at når der står »vi har ikke noget særligt imod«, så betyder det næppe, at Venstre vil stemme imod. Men jeg synes, det